

Ο Θεός συντρίψε τον Ιησού Χριστό για να σώσει άθλιους αματωλούς

Paul Washer

illbehonest.com/greek

Για να είναι κάποιος ένας πραγματικός πιστός, για να είναι ένα παιδί του Θεού Ο Άγιος Υιός του Θεού εγκαταλείφθηκε από τον Πατέρα Του και μετά συντρίφτηκε κάτω από την τιμωρία του ίδιου του Πατέρα Του. Εσύ λες, “Ω, αδελφέ Πωλ, τώρα πας πολύ μακριά.” Δεν έχεις διαβάσει Ησαΐα 53:10; “Αλλά, ο Κύριος θέλησε να τον συντρίψει.” Πάρε μια μύλοπετρα δέκα χιλιάδων λιβρών και βάλε άλλη μια πάνω από αυτή. Βάλε ένα κόκκο σιταριού μεταξύ τους και δεσ τι θα έχεις όταν βγει από την άλλη μεριά. Υπέθεσε ένα φράγμα, εκατό χιλιάδες μίλια ψηλό και εκατό χιλιάδες μίλια πλατύ να σπάσει μπροστά σου και να κυλήσει το νερό προς εσένα, για να σε καταπιεί και να σε καταστρέψει, και ξαφνικά η γη μπροστά σου ανοίγει και το καταπίνει, Και ούτε μια σταγόνα από αυτό δεν πέφτει στα πόδια σου. Και έτσι ο Χριστός ανέβασε το χέρι Του στον ουρανό και πήρε την οργή του Θεού, εκείνο το μεγάλο ποτήρι, και το ήπια όλο. Όταν φώναξε “Τετέλεσται!” Το αναποδογύρισε και ούτε μια σταγόνα δεν έπεσε. Ήπια την οργή του Θεού και ικανοποίησε την δικαιοσύνη και κατεύνασε την οργή και έτσι ο Θεός τώρα μπορεί να είναι δίκαιος, και δικαιώνει τον αματωλό. Αυτό είναι που έκανε, αυτό είναι που έκανε.

Οι Πουριτανοί μιλούσαν πολύ για μετάνοια, όχι μόνο από την αμαρτία, αλλά μετάνοια από καλά έργα. Εσύ λες, “Τί εννοείς;” Υπάρχει μια σωστή έννοια στην οποία η μετάνοια είναι απλά αυτή: Παραιτήσου από το να προσπαθείς να δικαιώσεις τον εαυτό σου, απλά σταμάτα. Βλέπεις ότι κάθε μια από τις πιο δίκαιες σου πράξεις δεν είναι τίποτα παρά βρώμικα κουρέλια και τα αντιπαθείς και τα ρίχνεις στο πάτωμα και στέκεσαι μπροστά στο Θεό και λες, “Εκτός και αν κινηθείς για λογαριασμό μου είμαι καταραμένος.” Και πιστεύεις Πιστεύεις, Εμπιστεύεσαι.

Είναι ένας διάκονος στην εκκλησία μας. Είναι μια μικρή εκκλησία στη μέση ενός χωραφιού από καλαμπόκι, και αγαπώ αυτόν τον άνθρωπο, περιπατεί με τον Θεό περισσότερα χρόνια από ότι είμαι εγώ ζωντανός. Και θυμάται που μου είπε, Μια φορά μου έχει πει για το όταν πίστεψε. Είπε, “Ήμουν ένας καλός άνθρωπος, όσο καλοί μπορούν να είναι οι άνθρωποι. Αλλά ο κήρυκας είπε κάτι εκείνο το πρωινό που με συγκίνησε. και σκέφτηκα, “Τί σημαίνει να πιστεύεις, τί σημαίνει να πιστεύεις;” Ανέβηκε το αχυρένιο του πατάρι και απλά περπατούσε γύρω και είπε ότι βρήκε τον εαυτό του τελικά να στέκεται στην άκρη του παταριού με τα δάχτυλα των ποδιών του να κρέμονται στο κενό. Απλά στεκόταν εκεί, και είπε, “Ξαφνικά κατάλαβα.” Αυτό είναι που είπα: “Κύριε, θα εμπιστευτώ, θα θέσω την εμπιστοσύνη μου, αποκλειστικά, και μόνο, σε εκείνο που ο Υιός σου έχει κάνει για μένα. και αν αυτό το πράγμα, εάν αυτό που έκανε για μένα, δεν είναι αρκετά δυνατό για να με σώσει, τότε θα πάω στην κόλαση, επειδή δεν θα εμπιστευτώ οτιδήποτε άλλο.

Εάν αυτή την στιγμή αυτός εδώ ο κήρυκας πέθαινε θα πήγαινε στον ουρανό. Όχι επειδή ξόδεψα χρόνια μέσα στις ζούγκλες και στα βουνά Άντις στο Περού. Όχι λόγω ευσέβειας, αφοσίωσης ή βιβλικής μελέτης. Όχι λόγω θρησκευματος, βαφτίσματος, ή συμμετοχής στο δείπνο του Κυρίου. Εάν πέθαινα εδώ και τώρα, Θα πήγαινα στον ουρανό επειδή πριν δύο χιλιάδες χρόνια ο Υιός του Θεού έχυσε το αίμα Του για αυτό τον άθλιο άνθρωπο. Και αυτή είναι η ελπίδα μου, Και αναμένω... ότι η κόκκινη κλωστή είναι αρκετά δυνατή να με κρατήσει όταν Ταλαντευτώ έξω στην αιωνιότητα.